

Thierry Meyssan: Před našima očima se připravuje zločin. Izraelská armáda se chystá etnicky vyčistit pásma Gazy

- CZ24 News | 26. října 2023

IZRAEL/GAZA: Izraelská armáda se chystá etnicky vyčistit pásma Gazy v souladu s dávným snem židovských supremacistů. V Izraeli i ve Spojených státech se však proti tomuto zločinu staví mnoho občanů. A na Blízkém východě se mnoho dobrovolníků připravuje na jejich záchranu útokem na židovský stát.

Na rozdíl od našeho vnímání tohoto konfliktu není skutečnost, že se jej již 76 let nedaří vyřešit, způsobena špatnou vůlí jeho protagonistů. Je to způsobeno tím, že neexistuje možnost volby mezi dvěma systémy: světem „založeným na pravidlech“ nebo „založeným na mezinárodním právu“.

Příprava na zločin

Události v Izraeli/Palestině se vyvíjely rychle. Každý může vidět, jak se izraelská armáda připravuje na zahájení etnických čistek v pásma Gazy. Podle hodnocení OSN z pátečního večera již třetina města Gazy lehla popelem, zatímco téměř všichni obyvatelé města uprchli na jih a nezbývá jim než tábořit na polích.

Izraelský generální štáb, který zvažoval zahájení protipovstalecké války po vzoru bitvy o Alžír nebo operace Fénix ve Vietnamu, nyní plánuje město Gaza zcela srovnat se zemí a poté vyslat svou pozemní armádu, aby vyhladila přeživší. Podle izraelského ministra obrany by tento plán měl trvat tři měsíce a podle jeho amerického protějšku devět měsíců.

Náčelník generálního štábu armády generál Herzl Halevi 21. října prohlásil: *„Do pásma Gazy vstoupíme s operačním a profesionálním úkolem: zničit agenty a infrastrukturu Hamásu (...) Gaza je složitá a hustá, nepřítel tam připravuje mnoho věcí, ale my se připravujeme také na něj.“*

Světová zdravotnická organizace (WHO) 14. října protestovala proti příkazu k evakuaci, který Izraelci vydali nemocnicím v Gaze. Poukázala na to, že přesun pacientů na jednotce intenzivní péče by je odsoudil k smrti¹. O tři dny později byla nemocnice Al Ahlí zničena. Izraelci a Palestinci se z tohoto masakru vzájemně obviňují. Žádný ze spojenců Izraele se navíc nesnažil přijít Gazanům na pomoc. Přitom Spojené státy, Německo a Velká Británie mají polní nemocnice, léky a potraviny, které mohou do Gazy dopravit letecky. Ve skutečnosti se všechny tři země připravovaly spíše na pomoc izraelské armádě než obyvatelstvu v nouzi.

Spojené státy poslaly Tsahal tisíce střel ráže 155 milimetrů a neznámý počet průbojných bomb Joint Direct Attack Munition (JDAM), které jsou schopny zničit vše v hloubce 30 nebo 40 metrů a v okruhu 400 metrů.

Izrael se rozdělil

Obrovské demonstrace po celé měsíce odsuzovaly židovské nadřazené spojence Benjaminu Netanjahua a reformu základních zákonů, které dávají soudnictví pod kontrolu exekutivy. Nic se nedělo: letos v létě došlo ke „státnímu převratu“.

„Židovskými supremacisty“ mám na mysli stranu Židovská síla (Otzma Yehudit), dědičku hnutí Židovská obranná liga rabína Meira Kahaneho ve Spojených státech. Tato organizace se stavěla proti

všem kontaktům se Sovětským svazem a nyní i s Ruskem. Vyzývala k vraždění neonacistů a zavraždila ředitele Americko-arabského antidiskriminačního výboru. Je vysloveně rasistická a staví se proti všem sňatkům mezi Židy a góji (nežidy). Od roku 2001 je ve Spojených státech klasifikována jako teroristická organizace. Tajně ji financoval Jicchak Šamir z prostředků Státu Izrael².

Útok na sjednocený palestinský odboj (s výjimkou Fatahu) 7. října jako „boží překvapení“ poskytl židovským supremacistům příležitost dosáhnout jejich často deklarovaného cíle: etnicky vyčistit Palestinu od palestinských Arabů, a to buď přesunem jejího obyvatelstva, nebo jeho vyhlazením.

Tváří v tvář emocím izraelského obyvatelstva a nebezpečí hrozícímu židovskému státu sestavil premiér Benjamin Netanjahu mimořádnou vládu, jako všichni jeho předchůdci v podobných případech. Avšak tam, kde to Goldě Meirové během šestidenní války trvalo několik hodin, jí to během operace Potopa Al-Aksá trvalo sedm dní. V rámci vlády byla zřízena válečná rada, která měla zabránit židovským supremacistům.

Hned na prvním zasedání se však tento malý kabinet stal dějištěm konfrontace mezi zastánci zničení Gazy a zastánci cílené operace proti palestinskému odboji. Většina ministrů se spokojila s tím, že na veřejnosti hovořili o akci proti Hamásu, protože vojenská cenzura zakazuje informovat o akcích ostatních palestinských frakcí. Ministr obrany, generál Yoav Gallant, napadl jak premiéra, kterého považuje za bludaře, tak svého předchůdce, generála Bennyho Ganze, kterého považuje za slabého. V červnu premiér zakázal ministru obrany vstup do své kanceláře na velitelství armády, přičemž tento zákaz stále platí. Odmítá spolupracovat s armádním úředníkem odpovědným za opravy infrastruktury, generálem Roni Numou. Jmenoval vysokým státním úředníkem, který má dělat totéž co on, Moše Edriho, ale ten podléhá židovskému nadřízenému ministru financí Bezalelu Smotrichovi, a vztahy mezi armádou a civilisty v této oblasti nejsou nijak organizovány, a dokonce ani plánovány. Generál Numa vedl před čtrnácti dny demonstrace proti premiérovi. Proti „reformám“, které právem označuje za „státní převrat“, podal odvolání. Kromě toho několik klíčových ministerstev (národní bezpečnosti, školství, informací, zpravodajských služeb a kultury) stále nemá generální ředitele. Vojenská cenzura, která tento nepořádek zakrývá, je taková, že ministr informací Distel Atbaryan odešel uprostřed války.

Před válkou nás záložníci hromadně ujišťovali, že nebudou poslouchat zločinné příkazy protidemokratické vlády své země. Nyní byli mobilizováni a nikdo neví, co budou dělat. Benjamin Netanjahu některé z nich přijel navštívit, aby se ujistil o jejich loajalitě. Izraelská pěchota a kavalerie (tanky) jsou prozatím rozmístěny před Gazou a libanonskou hranicí a čekají na rozkazy, které nepřicházejí. Letectvo však bombarduje město Gaza v nebývalé míře. Podle OSN již obrátilo v prach nejméně třetinu města.

Gilad Erdan, izraelský velvyslanec při OSN, dělá vše pro to, aby všechny agentury a členské státy OSN odsoudily Hamás. Ačkoli byl v prvních dnech války přijímán dobře, je pro něj stále obtížnější prosadit názor své země.

Odboj je rozdělen

Zatímco palestinský odboj v Gaze se podařilo sjednotit díky konzultacím, které začátkem roku zorganizoval Írán v Libanonu, Fatah prezidenta Mahmúda Abbáse pokračuje v politice spolupráce s Izraelem. Nestydí se všem svým partnerům říkat, že on sám není komplicem Muslimskeho bratrstva (tj. Hamásu).

Pravděpodobně doufal, že zůstane jedinou osobou, se kterou může Západ mluvit, ale okamžitě ztratil veškerou morální autoritu nad Palestinci obecně a nad Palestinci na Západním břehu Jordánu zvláště. Když tedy americký prezident Joe Biden tváří v tvář demonstracím v Jordánsku zrušil

summit, který tam svolal a kterého se měl prezident Abbás zúčastnit, Abbás odmítl Bidenův telefonát přijmout. Kontroverze vyvolaná zničením nemocnice v Gaze vhodně posloužila k zamaskování chyb palestinské samosprávy, která už neví, jak se má chovat. Právě sankcionovala člena ústředního výboru Fatahu Abbáse Zakího, který pochválil operaci „Potopa Al-Aksá“ a vyjádřil lítost nad tím, že se jí Fatah nezúčastnil.

Také Hamás je rozdělen na příznivce odporu v Gaze a příznivce politického islámu v zahraničí. Zatímco jeho bojovníci svádějí urputné boje, předseda politického byra Cháled Mečál sice poděkoval libanonskému Hizballáhu za to, že drží část izraelské armády v pohotovosti na libanonských hranicích, ale zároveň ho kritizoval za to, že nedělá dost. Mechaalův cíl (zabít Izraelce) není vůbec stejný jako cíl Hizballáhu (porazit Stát Izrael) a jeho vlastních bojovníků z Hamásu.

Spojené státy se rozdělily

Americký prezident Joe Biden odcestoval do Izraele, aby mu přislíbil svou podporu. Nesetkal se s ministry židovské nadvlády, ale zúčastnil se válečné porady. Prohlásil, že si je vědom toho, že Izraelci musí s Hamásem skoncovat. Ujistil své partnery, že jim dodá 155mm granáty a průbojné bomby... ale požádal je, aby projeví umírněnost. Jeho dvojznačná slova si zastánci etnických čistek vyložili jako volnou ruku, ale ostatní jako zdrženlivý příkaz.

Ve Spojených státech demonstrovali židovští pacifisté před Kongresem. Policie Kapitolu, pamatující na Trumpův útok, tvrdě zakročila. Pět set z nich bylo zatčeno a mohou být trestně stíháni.

Vysoký úředník ministerstva zahraničí Josh Paul 18. října s velkou pompou rezignoval a obvinil Bidenovu administrativu, že nemá žádnou politiku a nakonec kryje připravované etnické čistky. Po skvělé kariéře v kanceláři ministra obrany Roberta Gatese a v Kongresu byl 11 let ředitelem Úřadu pro politické a vojenské záležitosti. Byl to on, kdo schvaloval všechny transfery zbraní.

V návaznosti na to se v budově přiléhající ke Kapitolu shromáždilo 441 asistentů Kongresu, aby odsoudili nedostatek svědomí Bidenovy administrativy a členů obou shromáždění. Zatímco Josh Paul byl Žid s úzkými vazbami na J Street, proizraelskou lobby zaměřenou proti Netanjahuovi, tito rebelové pocházejí jak z židovské, tak z muslimské menšiny. Nezpochybňují boj proti politickým islamistům z Hamásu; varují před pácháním genocidy. Všichni si jsou dokonale vědomi, že se svým postojem vystavují nebezpečí propuštění.

Úředníci ministerstva zahraničí, bez ohledu na jejich postavení v hierarchii, mají možnost vyjádřit svůj nesouhlas na vyhrazeném fóru. Obvykle se jedná o kritiku zneužití ze strany vedoucího oddělení. Nyní však úředníci diskutují o morálním bankrotu Bidenovy administrativy, která ignoruje rady svých odborníků. Nejhorlivější e-maily podepsala řada kolegů z úřadu, takže toto fórum dalo vzniknout vzpouře.³

Vůdce republikánské menšiny v Senátu Mitch McConnell předložil rezoluci, která má zakázat mimořádnou pomoc Izraeli ve výši 14,3 miliardy dolarů, o kterou požádal prezident Joe Biden.

Prezidentský kandidát Tim Scott (republikán, Jižní Karolína) oznámil, že odmítne hlasovat pro Izrael. Je republikánským vůdcem senátního výboru pro bankovníctví, bydlení a městské záležitosti.

Vazalové USA vyčkávají a čekají Vazalové Spojených států se nadále slepě přizpůsobují postojům Washingtonu. Na zasedání Rady bezpečnosti OSN za zavřenými dveřmi došlo k hloupé konfrontaci mezi stálou zástupkyní USA Lindou Thomas-Greenfieldovou a jejím ruským protějškem Vasilijem Nebenzjou. Zatímco obě země vyřešily řadu krizí na Blízkém východě vzájemnou dohodou, současné

napětí mezi nimi vedlo Washington k použití práva veta.

Jednání se zaměřilo na ruský návrh na okamžité humanitární příměří. Velvyslanec obvinil Rusko, že chrání Hamás, protože jeho návrh rezoluce jej neodsuzuje. V zásadě však platí, že všechny humanitární akce od dob Henryho Dunanta a vzniku Mezinárodního červeného kříže nesmí stát na straně konfliktu, do něhož jsou zapojeny. Ať už nás šokuje komando Hamásu nebo izraelské letectvo, nesmíme odsoudit ani jednoho z nich, nebo dokonce jejich činy, ale musíme přijít výhradně na pomoc obětem. Washington však zaujímá spíše jednooký morální než humanitární či politický postoj a odsuzuje vše. A neodsuzuje barbarské činy, ale některé jednotlivce, kteří je páchají.

Francie, Japonsko a Velká Británie se během jednání vyjádřily podobně jako jejich vládce. Francie poprvé od roku 1976 použila právo veta, čímž dala bílo šek připravované genocidě. Vzhledem k tomu, že se schůzka konala za zavřenými dveřmi, OSN nezveřejňuje žádné stenozáznamy, a dokonce ani zápisy, ale velvyslanec Nicolas de Rivière ji připustil, zatímco deník Le Monde ji popřel.

Stejný postoj zaujal i francouzský ministr spravedlnosti Éric Dupont-Moretti. Ten před Národním shromážděním zdůraznil, že podpora muslimských supremacistů z Hamásu se rovná podpoře teroristických činů, které páchá, a že za to hrozí pětiletý trest odnětí svobody. To je pravda, ale podpora židovských supremacistů, kteří začali ničit město Gaza, je naprosto stejným trestným činem. Francie původně zakazovala propalestinské demonstrace, dokud Conseil d'Etat toto ustanovení, které porušovalo ústavní právo na vyjádření názoru, nezrušila.

Na druhém zasedání Rady bezpečnosti byl zamítnut totožný návrh rezoluce Brazílie. Ten výslovně opakoval oficiální verzi, podle níž útok ze 7. října spáchal pouze Hamás, a tuto organizaci odsoudil. Tentokrát jej odsoudily Spojené království a Rusko. Nakonec nebyl přijat žádný text.

Kataru se zároveň podařilo zajistit propuštění dvou americko-izraelských vězňů Hamásu výměnou za průjezd 20 kamionů s humanitární pomocí, 7 cisteren s palivem a další nezveřejněné závazky. Před válkou tudy denně projíždělo nejméně 100 kamionů. Otázka výměny vězňů se stává složitější: od začátku války izraelské bezpečnostní síly zatkly a uvěznily dalších 1070 Palestinců v přísně střežených věznicích.

Abu Oubaida, mluvčí Brigád Izz el-Deen al-Kassam, uvedl, že Hamás zvažoval propuštění dalších dvou vězňů, ale Izrael se svým návrhem nezabýval.

Po americkém prezidentovi navštívil Izrael i britský premiér Rishi Sunak. I on vyjádřil podporu izraelské reakci proti Hamásu. Obranu Spojeného království a Izraele spojuje smlouva, která byla podepsána před dvěma lety a jejíž podmínky nebyly nikdy zveřejněny.

V Londýně vyšlo do ulic 100 000 občanů, aby se pokusili odradit svou vládu od podpory připravovaného zločinu. V reakci na to uspořádala Rada židovského vedení na Trafalgarském náměstí několikatisícové shromáždění.

Na pouť do Tel Avivu se vydala také italská premiérka Giorgia Meloniová. Očekává se také účast kyperského prezidenta Nikose Christodoulídis, francouzského prezidenta Emmanuela Macrona a úřadujícího nizozemského premiéra Marka Rutteho.

Při slavení nedělní mše svaté papež František řekl: „*Válka, jakákoli válka ve světě – mám na mysli i sužovanou Ukrajinu – je porážkou. Válka je vždy porážkou, je to ničení lidského bratrství. Bratři, zastavte se! Zastavte se!*“

Blízký východ chce zachránit Palestince

V Káhiře se z iniciativy prezidenta Abdel Fataha al-Sissiho konala mezinárodní mírová konference. Konference se zúčastnili generální tajemník OSN António Guterres, předseda Evropské rady Charles Michel a vysoký představitel Unie Josep Borrell, jordánský král Abdulláh II, předseda Palestinské samosprávy Mahmúd Abbás, prezident Spojených arabských emirátů Mohamed Ben Zayed, bahrajnský král Hamad ben Issa al-Chalifa, korunní princ Kuvajtu šejk Meshal al-Ahmad al-Sabah, irácký premiér Mohammad Chia el-Soudani, kyperský prezident Nikos Christodoulidès, předsedkyně italské Rady Giorgia Meloni, předseda španělské vlády Pedro Sánchez, britský premiér Rishi Sunak a řecký premiér Kyriakos Mitsotakis. Celkem bylo zastoupeno třicet zemí. Summitu se však nezúčastnily ani Spojené státy, ani Čína, ani Rusko, a už vůbec ne Izrael.

Katarský emír Tamim ben Hamad Al Thani přijel v září propuštění „amerických rukojmích“, ale vzhledem k protihamasovskému postoji Západu neproněsl projev.

Alžírský prezident Abdelmadžíd Tebboune pozvání odmítl. V říjnu 2022 uspořádalo Alžírsko konferenci za jednotu palestinského lidu. Pozměnilo rezoluci Ligy arabských států s tím, že se distancuje od „dvojích standardů“, které nestanovují hierarchii mezi právy Palestinců a porušováním těchto práv ze strany Izraele.

Guterres prohlásil, že útok ze 7. října „nemůže nikdy ospravedlnit kolektivní trestání palestinského lidu“.

Mahmúd Abbás prohlásil: „*Neodejdeme, zůstaneme na své půdě*“.

Egypt se drží postoje, který v roce 1969 zaujala Liga arabských států: přijmout nové palestinské uprchlíky by znamenalo podílet se na etnické čistce jejich historické vlasti. Inteliktuálně správný postoj, který však jen málo zakrývá strach z palestinské invaze, jakou zažily Libanon a Jordánsko. V té době se Palestinci pokusili uchvátit moc silou zbraní v Bejrútu (libanonská válka), poté v Ammánu (Černé září) a standardně tam založit stát Palestina.

Ze summitu nakonec nic nebylo: všichni zůstali u svého. Na jedné straně stáli ti, kteří chtěli odsoudit Hamás, na druhé ti, kteří chtěli podpořit palestinský odboj, jehož je Hamás hlavní součástí.

Na Blízkém východě shromažďuje mnoho skupin dobrovolníky na záchranu Palestinců a útok na Izrael. Íránské revoluční gardy se snaží vytvořit společný štáb sdružující palestinské bojovníky z Hamásu, PFLP a Islámského džihádu, libanonské bojovníky z Hizballáhu, PSNS a Džamáa Islámíja a také Jordánce a Iráčany.

Proč nemůžeme tento konflikt vyřešit?

Rozsáhlé rozdělení na všech stranách znemožňuje dosáhnout rozhodnutí. I když se zdá nepravděpodobné, že by Izrael dal svou armádu do služeb genocidního projektu svých židovských nadřazených ministrů, čas není spojencem míru. Zatímco se každá ze stran snaží prosadit svou, na Gazu nadále hustě padají bomby a do Izraele nadále přicházejí zbraně. Zemřelo již 1 300 Izraelců a 4 137 Palestinců.

Nemožnost vyřešit izraelsko-palestinský konflikt nespočívá v izraelské špatné vůli. Ve skutečnosti jsme jeho spoluviníky my všichni: ukazuje na neschopnost „světa založeného na pravidlech“, který se v letech 1942-45 snažili vytvořit americký prezident Franklin D. Roosevelt a britský premiér Winston Churchill a který jsme přijali po rozpadu SSSR. Funguje na základě pravidel stanovených Anglosasy, která nyní zveřejnila skupina G7. Naproti tomu generální tajemník ÚV KSSS Josif Stalin a šéf

francouzské exilové vlády Charles De Gaulle požadovali „svět založený na mezinárodním právu“. V něm jsou státy suverénní a jsou povinny respektovat pouze smlouvy, které podepsaly. Na tomto základě vznikla Organizace spojených národů. Je na nás, abychom se vrátili k zakládajícímu textu, Sanfranciské chartě. Aplikováno na současný konflikt to především znamená, že Izrael musí respektovat svůj vlastní podpis na konci dopisu o přistoupení k OSN a že Palestinská samospráva musí respektovat svůj podpis na dohodách z Osla.

AUTOR: Thierry Meyssan

PŘEKLAD: zvedavec.news

[ZDROJ](#)